

Dosarul nr. 3ra-881/22
2-17003013-01-3ra-30082022

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul central (jud. V. Hudoba)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, S. Pilipenco, E. Dvurecenshii)

ÎNCHEIERE

2 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Adunarea Populară a Găgăuziei și Guvernatorul (Bașkanul) Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat împotriva Adunării Populare a Găgăuziei și Guvernatorului (Bașkanului) Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat, casată integral hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Comrat sediul central și emisă o nouă decizie de admitere a acțiunii

constată:

La 18 iulie 2017, Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Adunării Populare a Găgăuziei și Guvernatorului (Bașkanului) UTA Găgăuzia, persoane terțe Serviciul Fiscal de Stat și Direcția Generală Administrare Fiscală Sud cu privire la contestarea actului administrativ.

În susținerea acțiunii a indicat că efectuând controlul legalității, precum și examinând demersul șefului Direcției generale administrare fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat, a constatat că Legea locală a UTA Găgăuzia cu privire la garanțiile de asigurare a drepturilor subiecților investiționali nr. 70-XXXIII/V din 30 iunie 2016 contravine prevederilor Codului fiscal și că la adoptarea prezentului act administrativ au fost comise abateri de la legislația în vigoare.

A relatat că la 2 iunie 2017, Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a înaintat Adunării Populare a Găgăuziei și Guvernatorului (Bașkanului)

Găgăuziei notificarea nr. 1302OT5-171, prin care a solicitat abrogarea actului administrativ dat, însă administrația publică locală nu a oferit vreun răspuns în termenul legal de 60 de zile prevăzut de lege.

Actul administrativ contestat prevede casarea sumelor recuperate din impozite și taxe de la întreprinderile SRL „Vitapharm-Com”, SRL „Marigold” și CP „Enija” la situația din 26 octombrie 2015 și a majorării de întârziere (penalității) calculate în conformitate cu art. 228 Codul fiscal pe impozite și taxe indicate, fapt ce contravine actelor normative de nivel superior, fiind adoptată și cu încălcarea competenței.

Prin prisma art. 2 din Legea privind statutul juridic special al Găgăuziei (Gagauz-Yeri) nr. 344 din 23 decembrie 1994, actele normative ale Adunării Populare (Halk Topluşu) a Găgăuziei nu trebuie să vină în contradicție cu Constituția și legislația Republicii Moldova.

A notat că, în domeniul de activitate fiscală, competența organelor publice locale ale Găgăuziei este limitată, în primul rând, prin prisma prevederilor Codului fiscal, care reprezintă prin sine o lege organică și în ierarhia actelor normative ocupă un loc mai superior decât legile locale ale UTA Găgăuzia.

Legile locale ale UTA Găgăuzia nu trebuie să contravină legilor organice ale Republicii Moldova. În cazul apariției unor discrepanțe între legile locale ale UTA Găgăuzia și Codul fiscal, ultimul are forță juridică superioară.

Mai mult ca atât, însuși Codul fiscal stabilește la art. 3 alin. (1), (2) și (3) că legislația fiscală se compune din prezentul cod și din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat și Serviciul Vamal, de alte autorități de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de către autoritățile administrației publice locale, în temeiul și pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depășească limitele acestuia. În cazul apariției unor discrepanțe între actele normative indicate la alin. (2) și prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

A punctat că prevederile Codului fiscal reglementează expres ordinea aplicării măsurilor de stingere a obligațiilor fiscale, a sancțiunilor fiscale, anularea acestora, cât și faptul că o asemenea competență aparține în exclusivitate organelor fiscale, fără a fi admisă ingerința altor organe.

Astfel, Adunarea Populară (Halk Topluşu) a Găgăuziei nu este împuternicită să caseze sau să ofere dreptul de casare a sumelor fiscale recuperate de impozite și taxe, cât și a majorării de întârziere (penalității) calculate.

Totodată, amenzile și majorările de întârziere (penalitățile) fiscale se acumulează în bugetul de stat, iar Adunarea Populară (Halk Topluşu) a Găgăuziei nu este în drept să gestioneze mijloacele financiare care nu au nicio tangență cu bugetul UTA Găgăuzia.

Respectiv, a opinat că Legea UTA Găgăuzia nr. 70-XXXIII/V din 30 iunie 2016 „Cu privire la garanțiile de asigurare a drepturilor subiecților activității investiționale” a fost emisă cu depășirea competenței Adunării Populare (Halk Topluşu) a Găgăuziei și cu încălcarea prevederilor Codului fiscal.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 68 alin. (4) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art. 7, 16, 17, 19, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a), b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat admiterea acțiunii și anularea Legii UTA Găgăuzia nr. 70-XXXIII/V „Cu privire la garanțiile de asigurare a drepturilor subiecților activității investiționale” din 30 iunie 2016, ca fiind ilegal în fond și emis cu încălcarea normelor de competență.

Prin hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Comrat sediul central, a fost respinsă acțiunea, ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție.

Întru argumentarea soluției adoptate, prima instanță a notat că, în speță, nu a fost respectat modul de examinare a cauzei pe cale extrajudiciară (prealabilă), deoarece Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat cu cerere de efectuare a controlului legalității Legii UTA Găgăuzia nr. 70-XXXIII/V din 30 iunie 2016 abia la 10 mai 2017, deși actul administrativ a fost publicat în Buletinul oficial al Găgăuziei „Express-Kanon” la 13 august 2016.

Respectiv, în condițiile speței, nu a fost respectat termenul de 30 de zile de depunere a cererii de efectuare a controlului legalității, instituit la art. 67 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006.

Astfel, prima instanță a conchis că, în cazul admiterii tardive a cererii de efectuare a controlului legalității, toate acțiunile ulterioare, inclusiv de notificare a Adunării Populare a Găgăuziei de către Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat se consideră efectuate cu încălcarea termenului de prescripție.

La 24 iulie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Comrat sediul central, iar la 18 septembrie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 29 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, au fost atrase în proces în calitate de persoane terțe SRL „Marigold”, SRL „Vitapharm-Com” și CP „Enija”.

Prin decizia din 1 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat, casată hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Comrat sediul central și emisă o nouă decizie, prin care a fost respinsă acțiunea, ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție.

Prin decizia din 30 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile depuse de Serviciul Fiscal de Stat și Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat, casată integral decizia din 1 februarie 2021 a Curții de Apel Comrat și restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 11 august 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis demersul Președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, Liudmila

Caraianu cu privire la strămutarea acțiunii de contencios administrativ la o altă instanță de judecată de același grad și strămutată cauza pentru examinare la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat, casată integral hotărârea din 15 iulie 2020 a Judecătoriei Comrat sediul central și emisă o nouă decizie, prin care a fost admisă acțiunea.

A fost anulată Legea locală a UTA Găgăuzia „Cu privire la garanțiile de asigurare a drepturilor subiecților activității investiționale” nr. 70 din 30 iunie 2016, adoptată de Adunarea Populară a Găgăuziei, ca fiind contrară legilor naționale.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a fundamentat soluția pe constatările deciziei din 30 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, care a reținut că competența aprecierii termenului la depunerea notificării Oficiului Teritorial al Cancelariei de Stat la caz aparține exclusiv autorității publice, care, recepționând notificarea a ezitat să se expună, iar Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat în acest caz a beneficiat de prevederile art. 68 alin. (4) din Legea privind administrația publică locală.

La fel, a relevat că autoritatea publică a recunoscut tacit faptul că nu a examinat notificarea Oficiului teritorial Comrat al Cancelariei de Stat nr. 1302OT5-171 din 2 iunie 2017 și nu a modificat și/sau abrogat actul administrativ.

La caz, sunt aplicabile prevederile art. 68 alin. (4) teza a II-a din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, care stipulează că, în cazul tăcerii autorității locale emitente, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

În speță, Oficiul teritorial Comrat al Cancelariei de Stat, prin prisma art. 67 alin. (3) din Legea privind administrația publică locală, a urmat consecvent pașii descriși în art. 67-68 din actul normativ menționat la declanșarea procedurii de control al legalității Legii locale a UTA Găgăuzia nr.70-XXXIII/V din 30 iunie 2016.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a precizat că prima instanță a formulat concluzii eronate și referitor la caracterul actului contestat, considerând-l act administrativ individual, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei, or, Legea locală a UTA Găgăuzia nr.70-XXXIII/V din 30 iunie 2016 este un act administrativ normativ.

Pe de altă parte, instanța de apel a mai stabilit că actul administrativ normativ Legea UTA Găgăuzia „Cu privire la garanțiile de asigurare a drepturilor subiecților activității investiționale” nr. 70 din 30 iunie 2016, a fost adoptată cu depășirea limitelor competenței atribuite Adunării Populare a Găgăuziei de către legislația Republicii Moldova, inclusiv cu încălcarea prevederilor Codului fiscal.

Or, majorarea de întârziere (penalitatea) se percepe în modul stabilit la art. 228 alin. (1) Cod fiscal, reprezintă o parte obligatorie a obligației fiscale și

urmează a fi executată obligatoriu de către contribuabilul pentru încălcarea obligației fiscale, iar majorarea de întârziere (penalitatea) nu poate fi casată (anulată), cu excepția cazurilor prevăzute expres și exhaustiv în alin. (5) art. 228 Cod fiscal, când nu se aplică majorarea de întârziere.

La 15 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Adunarea Populară a Găgăuziei a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, iar la 7 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei recurate.

În motivarea recursului a invocat că organele administrației publice locale ale UTA Găgăuzia beneficiază de o anumită autonomie în domeniul activităților bugetare, financiare și fiscale, implementată atât în Legea UTA Găgăuzia nr. 24-XV/II din 26 decembrie 2000 „Cu privire la investiții și activități investiționale ale UTA Găgăuzia”, cât și în Legea abrogată nr. 70 din 30 iunie 2016 „Cu privire la garanțiile asigurării drepturilor subiecților activității investiționale”, având o relație strânsă.

Astfel, Legea nr. 70 din 30 iunie 2016 „Cu privire la garanțiile asigurării drepturilor subiecților activității investiționale” a fost adoptată cu respectarea limitelor de competență în raport cu bugetul local și impozitele locale, iar în acest context, instanța de apel eronat a concluzionat că această lege contravine prevederilor legislației naționale.

Or, această lege a fost adoptată pentru a asigura drepturile subiecților activității investiționale acordate în baza Legii UTA Găgăuzia „Cu privire la investiții și activități investiționale ale UTA Găgăuzia” nr. 24-XV/II din 26 decembrie 2000 și a Acordurilor încheiate privind acordarea impozitării preferențiale, adică a garantat punerea în aplicare a prevederilor Legii privind investițiile și activitățile investiționale.

A menționat că legea respectivă se aplică asupra impozitelor și taxelor unităților investiționale, constituite la 26 octombrie 2015, penalităților acumulate la SRL „Marigold”, SRL „Vitapharm-Com” și CP „Enija”, în conformitate cu art. 228 Cod fiscal.

Totodată, a ținut să evidențieze că Legea UTA Găgăuzia „Cu privire la investiții și activități investiționale” nr. 24-XV/II din 26 decembrie 2000 a fost recunoscută legală și și-a păstrat forța juridică prin decizia instanțelor de judecată.

În acest sens, a opinat că Legea nr. 70 din 30 iunie 2016 „Cu privire la garanțiile asigurării drepturilor subiecților activității investiționale”, fiind un instrument legal pentru asigurarea implementării prevederilor Legii „Cu privire la investiții și activități investiționale”, nu poate fi anulată în contextul presupusei depășiri a limitelor autorității înaintate Adunării Populare a Găgăuziei pentru adoptarea reglementărilor în domeniul activităților bugetare și financiare, aceste chestiuni fiind examinate în cadrul unui alt proces civil privind legalitatea Legii UTA Găgăuzia nr. 24-XV/II din 26 decembrie 2000 „Cu privire la investiții și activități investiționale”.

La 6 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei a depus recurs motivat împotriva deciziei din 16 iunie 2022

a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

La 12 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Adunării Populare a Găgăuziei, Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, SRL „Marigold”, SRL „Vitapharm-Com”, CP „Enija” și Serviciului Fiscal de Stat copia recursului depus de Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

La 21 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat, Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat, Guvernatorului (Bașkanului) Găgăuziei, SRL „Marigold”, SRL „Vitapharm-Com” și CP „Enija” copia recursului motivat depus de Adunarea Populară a Găgăuziei, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul formulat.

La 30 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la recursul depus de Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei, prin care a solicitat respingerea acestuia.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Cahul a fost pronunțat în ședință publică la 16 iunie 2022 (f. d. 203 vol. III).

Este cert și faptul că 15 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Adunarea Populară a Găgăuziei a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul (f. d. 221 vol. III).

Decizia motivată din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul a fost recepționată de Adunarea Populară a Găgăuziei la 22 august 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 25 vol. IV).

Se mai constată la 7 septembrie 2022, Adunarea Populară a Găgăuziei a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul (f. d. 10-12 vol. IV).

Astfel, recursul depus de Adunarea Populară a Găgăuziei împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Adunarea Populară a Găgăuziei împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este

în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Adunarea Populară a Găgăuziei împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul.

Într-o altă ordine de idei, examinând admisibilitatea recursului depus de Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din considerentele ce succed.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, după cum rezultă incontestabil din materialele cauzei, la 16 iunie 2022, Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei, în ședință publică (f. d. 203 vol. III).

Se mai constată că în dispozitivul deciziei din 16 iunie 2022, Curtea de Apel Cahul a indicat cu suficientă claritate căile, termenul și modul de atac al acesteia prevăzut de legislația în vigoare.

Totodată, se reține că la 17 iunie 2022, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa participanților la proces spre cunoștință copia dispozitivului deciziei din 16 iunie 2022, inclusiv la sediul Guvernatorului (Bașkanului) Găgăuziei – mun. Comrat str. Lenin 196, fiind recepționat la data de 23 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul poștal de recepție (f. d. 215 vol. III).

Așadar, având în vedere cele expuse mai sus, se înțelege că termenul de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (1) Cod administrativ, pentru prezentarea recursului a început să curgă la data de 24 iunie 2022, ziua imediat următoare datei notificării dispozitivului deciziei instanței de apel, urmând să expire la data de 23 iulie 2022.

Dat fiind faptul că data de 23 iulie 2022 a fost zi de sâmbătă, prin urmare zi nelucrătoare, ultima zi de prezentare a recursului se constată a fi data de 25 iulie 2022, ca următoarea zi lucrătoare.

În pofida celor enunțate supra, Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei nu a depus cererea de recurs nemotivată împotriva deciziei instanței de apel, în interiorul termenului de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (1) Cod administrativ, depunând doar la 6 septembrie 2022 recurs motivat, fapt inacceptabil potrivit prevederilor legale.

Or, fiind cel interesat de soluționarea cauzei în ordine de recurs, Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CtEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz, prin depunerea recursului în conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ.

În consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art. 246 alin. (2) lit. d) Cod administrativ – de declarare a recursului inadmisibil.

Față de toate aceste considerente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul depus de către Guvernatorul (Bașkanul) Găgăuziei împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Cahul, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile depuse de Adunarea Populară a Găgăuziei și Guvernatorul (Bașkanul) Unității Teritoriale Autonome Găgăuzia se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Aliona Miron